

Dag 205 – zaterdag 20 juli

Het is niet zo warm vandaag en Lagun mag in de voormiddag mee naar Eeklo om wat te gaan shoppen met mij en mijn ouders. In Eeklo zelf stappen we over in de auto van mijn ouders en kruipen Lagun en ik op de achterbank naast de rolstoel van moeder. Veel plaats is er niet en hij moet op mijn schoot. En erg dat we dat vinden! ;-)

We doen een paar terrasjes achteraf en overall is hij algauw weer de ster. Ik moet hem echt in de gaten houden zodat niemand hem dognapt vanonder mijn neus!

We eten ook onze lunch op terras en alles verloopt naar wens. Tot Lagun plots met zijn voorpoten op onze tafel springt. Wat?! Maar ik moet wat gniffelen als ik zie waarom: hij heeft niet de minste interesse in ons eten. Neen, hij heeft het op een vliegje gemunt dat voor mijn neus vliegt. Ach, onze jager toch.

Dag 206 – zondag 21 juli

Vandaag is het nationale feestdag en krijgen we een nieuwe koning. Om te vieren start ik deze wederom hete dag bij Christel voor een spelklasje.

Terwijl ik de Micra onder het laatste plekje schaduw tracht te manoeuvreren bij Christel, verliest Lagun al zijn geduld: hij bespringt me, kruipt over me en ik verlies bijna de controle over het stuur! Geduld ventje, je mag heus echt wel gaan spelen met die andere viervoetertjes!

Terwijl de kleine man zijn beer uitlaat met Eager, een bobtail, een weimaraner en een cocker die hij non stop tracht te berijden, maak ik een wandelingetje met Darko en Yana.

Het is echt bloedheet en bij mijn terugkeer van de wandeling, vind ik een plat hondje terug. En 't is niet Boomer de cocker. ;)

Tijd om thuis nog wat schaduw te gaan opzoeken. Maar Lagun heeft er geen zin in. Ik krijg hem met geen stokken in de auto. Te warm in de auto? Wil hij bij Christel en de hondjes blijven? Ik weet niet wat het is maar ik moet hem eigenhandig in de auto zetten.

Ik draai snel alle raampjes open en probeer weer de openbare weg op te geraken. Dat is buiten Laguns vastberadenheid gerekend echter: hij kruipt op de passagierszetel en springt door het raam de auto uit!!!!!!!!!! Jeetje, hij wil écht niet mee. ☹

Christel moet me helpen om hem terug de auto in te krijgen en dan draai ik de ruitjes maar dicht. Bakken dan maar...

De rest van de dag blijven we thuis, verscholen in de schaduw. Geen van ons verdraagt deze temperaturen echt.

Dag 207- maandag 22 juli

Vandaag blijf ik thuis met Lagun. De kleine man moet vaak overgeven. Het lijkt wel een zonnesteek en vandaag belooft al niet veel beter te worden van temperatuur.

Het wordt een beetje een verloren dag. Buiten wat vertaalwerk verricht ik niks en de viervoeters komen maar af en toe eens piepen vanuit de schaduw om wat water te drinken.

's Avonds ga ik bbq'en bij vrienden en ik blijf er ook slapen. 't Is dorstig weer nietwaar en de combinatie met rijden is dan niet zo ideaal.

Dag 208 – dinsdag 23 juli

Het doet wat raar om wakker te worden en niet te worden besprongen en afgelikt door viervoertertjes. Ik rep me naar huis want ik moet op tijd achter de computer geraken en ik mis mijn schatjes.

Wanneer ik binnen kom, is alles nog peis en vree. Darko en Yana komen me afsnuffelen en Lagun likt me af van kop tot teen wanneer ik hem uit zijn bench laat. Mmmm, ik heb je ook gemist schat.

Maar? Wat voel ik daar in zijn vacht? Allemaal bolletjes... teken?! Neen dat zouden er wel heel veel zijn, ik voel tientallen bolletjes zitten. Ik kijk wat beter en vind overal kleefkruid in zijn vacht. Hij zit echt volledig onder! En zijn oortjes nog het meeste van al. Ocharme! Hij laat ze me wel makkelijk verwijderen. Met elk bolletje heb ik ook wel wat haartjes mee natuurlijk.

's Middags ga ik even alleen boodschappen doen in de Colruyt. Op de parking zie ik een hondje in een auto met de ruiten dicht zitten! De horror! Ik wilde Lagun al niet mee nemen in een rijdende auto met de ramen open...

Dag 209 – woensdag 24 juli

's Nachts hoor ik Lagun blaffen maar het duurt gelukkig niet lang en ik hoef niet naar beneden om te gaan kijken.

Ik slaap vreselijk slecht en sta om vijf uur op om wat afwisseling te hebben van mijn draaien en keren. Ik laat Lagun wel in de bench zitten en die geeft daar niet om want hij voelt duidelijk ook dat het nog niet ons uur is.

Ik strek even de benen en probeer nog een uurtje slaap mee te pikken voordat we naar Brussel trekken. Het is wederom lastig weer. Grijs, overtrokken maar o zo doef. Lagun is een doetje godzijdank met dit weer. Veel trainen doen we met dit weer niet. Overleven is de boodschap.

In de trein blaft hij plots wel naar iets maar naar wat, dat ontsnapt me volledig. Door de warme temperaturen, staan alle tussendeuren in de trein open en dat zorgt wel voor wat lawaai. In een wagon verder zie ik enkel de voet van iemand die met zijn rug naar ons zit. Zou het daarnaar zijn dat ie blaft? Ik zal het nooit weten...

Aan het station van Landegem had Lagun al een hoopje gedaan en ik verwacht me dus niet aan iets op weg van het perron in Brussel naar het kantoor maar ik krijg nog een tweede hoopje. Of zeg maar hoop. Jawadde, waar komt dat vandaan?

's Avonds doen we thuis een bbq. Het koelt een beetje af en de honden worden duidelijk wat actiever. Lagun een beetje té naar Darko's goesting. De kleine spring-in-'t-veld krijgt de volle lading van Darko. Zodra hij het op een huppelen zet, smooit Darko zijn enthousiasme in de kiem. Een kort lontje Darko?

Met dit weer komt natuurlijk nog een plaag: vliegen! Het huis ziet er zwart van en Lagun scherpt zijn vliegenvangtalenten aan maar hij heeft nog een lange weg af te leggen. Je bent nog een beetje te traag vriendje.

Ik laat hem wel doen en geniet van het grappige tafereel – totdat hij in de zetel begint te springen. Vliegenjacht over lieverd!

Dag 210 – donderdag 25 juli

Eindelijk heb ik nog eens een goeie nacht.

Lagun en Yana zijn in vorm. Lagun komt voortdurend aan mijn voeten schuilen onder het bureau met een bal in zijn muil zodat Yana hem niet kan afpakken. Of hij springt in de zetel om lekker hoog te staan. Uitdagertje!

Na het werk moeten we de vriendjes opnieuw een hele tijd alleen laten zitten. Ik geef ze iets wat ze allang niet meer hebben gekregen: gevulde mergpijpjes. Het is vetzakkerij maar ze zijn er oh zo dol op. Zodra elk zijn buit heeft, stormen ze naar een eigen hoekje en gaan ze liggen knabbelen.

Wanneer ik uren later thuis kom, slaat mijn hart even over. Ik zie enkel Lagun die in zijn bench zit. Yana en Darko zouden toch niet ontsnapt zijn?!

Maar neen hoor: ze liggen braaf in de tuin, oneindig te genieten van hun mergpijpjes. Even later merk ik wel dat ze alle drie nogal bezitterig zijn over hun botjes en wanneer ik ook Lagun eens lippen zie trekken, beslis ik ze opnieuw in beslag te nemen.

Dag 211 – vrijdag 26 juli

Vandaag wordt er een nieuwe tv geleverd en geïnstalleerd en moet ik dus opnieuw thuis werken. Echt rouwig ben ik daar niet om.

Ik sta op mijn gemak op en ik smeer mijn boterhammetjes. Ik draai mijn rug twee seconden om het beleg terug in de ijskast te zetten en zie een flatje achter me wegstormen... met mijn boterhammen! Potjandorie! Ik kan hem nog net op tijd vastpakken en de boterhammen afpakken voordat hij zichzelf beloont.

's Avonds komt Christel op bezoek. We gaan nog maar eens proberen om Darko's agressie vast te leggen op film maar ook vanavond krijgen we het monster niet te zien. Integendeel. Hij verdedigt me wel wanneer ik van langs achteren wordt besprongen door Laika de husky maar eerlijk gezegd: daar ben ik alleen maar blij om.

Lagun bekijkt het allemaal wat raar vanuit de living binnen. Hij ziet er de lol wel van in en wil meespelen denk ik. Als hij maar bij hondjes kan zijn.

Al is hij graag bij mensen ook. Wanneer Christel en ik even later rustig in de zetel zitten verder te keuvelen, gaat Lagun schaamteloos flossen bij haar. Wie daar het meeste geniet, da's moeilijk te zeggen. ;-)

Dag 212 – zaterdag 27 juli

Laat in bed en vroeg uit de veren. Het wordt een nieuwe verontrustende trend eigenlijk. Het is erg overtrokken en Yana laat een groot kwijlspoor achter. Onweer op komst dus. Ik heb heel wat boodschappen te doen maar beslis om toch even af te wachten bij mijn meisje en haar door de ergste momenten te helpen.

Een paar uur later vertrek ik met Lagun naar de Euroshop. 't Is even geleden dat hij mee gegaan is in een winkel. Te lang geleden.

Hij is het duidelijk vergeten hoe hij naast mij moet blijven lopen en niet mag snuffelen aan alles. Bovendien kies ik er natuurlijk niet de meest makkelijke rayons uit voor ons: hondenvoer en speelgoed. 😊

En we maken het ook andere mensen moeilijk: naast ons staat een papa met zijn zoontje die net een nieuwe pup heeft gekregen. Zoonlief begrijpt niet waarom zijn hondje niet mee mag in de winkel en 'die grote bruine' wel. Ik probeer het hem toch even uit te leggen en krijg een dankbare blik van de papa. Zoonlief lacht me dan weer een beetje uit omdat mijn hondje toch nog niet zo goed luistert hé... ;-)

Mijn tante en oma wonen vlakbij dus ik beslis daar nog even binnen te wippen. Even piepen hoe het daar met flatcoatmix Rocky gaat. Ik houd Lagun nog even aan de lijn. En maar best ook zo blijkt wanneer we binnenkomen want Rocky duwt Lagun meteen in een hoek aan de deur en gromt vervaarlijk telkens wanneer Lagun zich een millimeter verroert. Na een tiental moeizame minuten is het me wel duidelijk dat Rocky ons niet zal doorlaten. Enfin, mij wel maar mijn metgezel moet het onderspit delven. Ik stop Lagun even terug in de auto voordat dit op een trauma uitdraait. De tuin is met het huidige weer niet echt een optie.

In de namiddag komt een Finse vriendin op bezoek. Zij rookt en zo maakt Lagun meteen ook kennis met de sigaret. Net als bij mijn potje nagellak wint zijn nieuwsgierigheid het maar heel eventjes van zijn afkeer. Heel goed jongen.

Saija en ik trekken 's avonds naar de Gentse feesten. Lagun stop ik in de bench want ik vertrouw hem toch niet helemaal met al die losse kabels in huis.

We worden uitgeregend in Gent en keren al vroeg terug door een zwaar onweer. Thuis vinden we wel drie flinke woefjes terug. We blijven beneden nog wat nakeuvelen terwijl Lagun zijn pootjes nog wat kan strekken en dan is het bedtijd voor iedereen. Laguns bench staat nu op een andere plaats maar hij gaat er nog altijd heel gedwee in.

Wanneer we boven zijn, hoor ik Lagun echter blaffen in huis beneden. Komt het doordat het raam open staat en hij iets hoort of omdat zijn bench op een andere plaats staat? Of een combinatie van factoren?